Gânduri referitoare la propunerea de cântări

Gânduri referitoare la propunerea de cântări

Cineva îşi poate închipui că într-o anumită acţiune este călăuzit prin Duhul Sfânt, când de fapt urmează doar un îndemn al inimii sale. Este bine să ne amintim de acest lucru, pentru ca în tot ce facem în strângerile laolaltă ale poporului lui Dumnezeu să fim într-adevăr încercaţi în faţa Domnului. Unii cred că este un lucru foarte simplu a propune o cântare. Ca urmare se întâlnesc mereu astfel de fraţi care nu au putere duhovnicească să rostească o rugăciune sau să spună un cuvânt de îmbărbătare, dar care au mereu pregătită cartea de cântări, de parcă oricine ar putea propune o cântare. Eu consider însă un lucru foarte serios propunerea unei cântări. Este nevoie de supunere deplină sub călăuzirea Duhului Sfânt, pentru a putea deosebi care este momentul potrivit pentru o cântare şi care este cântarea potrivită pentru momentul respectiv. Am experimentat de multe ori cum întregul curs al unei strângeri laolaltă a fost întrerupt complet prin propunerea unui cântări şi deseori am simţit cartea de cântări ca ceva deranjant.

C. H. Mackintosh

Starea personală şi experienţa unui frate nu sunt conducători siguri pentru a acţiona în strângerea laolaltă a credincioşilor. O cântare poate să fi fost foarte preţioasă pentru inima mea sau pentru o altă ocazie. Dar de aici nu trebuie să trag concluzia că sarcina mea este să propun această cântare în următoarea strângere laolaltă. Poate nu se potriveşte deloc cu starea momentană a Adunării. Poate Duhul vrea chiar să nu fie cântată nici o cântare. „Suferă cineva dintre voi? Să se roage! Este cineva bucuros? Să cânte psalmi!“ (Iacov 5.13). O cântare trebuie să exprime ceea ce simt cei adunaţi. Cine în afară de Duhul Sfânt, care cunoaşte starea Adunării, poate călăuzi un frate să propună cântarea care exprimă acea stare?

W. Trotter